

РЕШЕНИЕ

№ 4409

гр. София, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**

при участието на секретаря **ПЕТЯ М. ГЕОРГИЕВА**
като разгледа докладваното от **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**
Административно наказателно дело № 20221110206557 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от Д. П. М., с адрес гр. София, ж.к. „****“, ул. „****“ № 5, срещу наказателно постановление № 19/15.04.2022 г., издадено от ВПД Началник на 06 РУ-СДВР за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ. На основание чл. 212 ЗОБВВПИ му е наложена глоба в размер на 500 /петстотин/ лв.

В жалбата се навежда, че при издаването на АУАН и наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото нарушението не е описано и не е посочена датата, на която се твърди да е извършено. Поради това се прави искане НП да бъде отменено.

За проведеното на 31.10.2022 г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. Жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител, а въззиваемата страна се представлява от юрк. П., която пледира атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно. Намира нарушението за доказано, а НП - за издадено от компетентен орган. В случай, че бъде потвърдено, прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежно легитимирано лице, и е процесуално допустима. Разгледана по

същество, е основателна.

От фактическа страна се установи:

Жалбоподателят Д. М. притежавал разрешение № 20170325623 за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, издадено на 27.03.2017 г., със срок на валидност до 26.06.2022 г.

На 31.03.2022 г. около 10:30 ч. жалбоподателят се явил в приемната на група КОС при 06 РУ-СДВР във връзка с подновяване на разрешението. След преглед на представеното разрешение № 20170325623 и извършена справка в деловодната система „ЕАР КОС“, свидетелката Л. Д., младши полицейски инспектор в група „КОС“ при 06 РУ-СДВР, констатирала, че разрешението на М. било с изтекла валидност, като в едномесечен срок преди изтичането на срока му, жалбоподателят не бил подал писмено или по електронен път заявление по образец за подновяването му до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от изискуемите документи. Предвид това с протокол за приемане на ОБВВПИ свид. Ю. Т., също на длъжност младши полицейски инспектор при 06 РУ-СДВР, приела от жалбоподателя 1 /един/ брой ловна пушка „Белгийска“, кал. 12, № 50577 и разрешение № 20170325623, а свид. Д. му съставила АУАН № 19/31.03.2022 г. /бл. № 180368/ за извършено нарушение по чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ. М. се запознал със съдържанието на АУАН и го подписал, отбелязвайки, че няма възражения, след което му бил надлежно връчен екземпляр от същия.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично с изложеното от актосъставителя фактическо описание на нарушението и дадена му от наказващия орган аналогична правна квалификация съобразно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ, на 15.04.2022 г. ВПД Началник на 06 РУ-СДВР издал срещу М. атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 212 ЗОБВВПИ му наложил глоба в размер на 500 /петстотин/ лв.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелките Л. Д. и Ю. Т., и писмени - разрешение № 20170325623/27.03.2017 г., ведно с приложение; извлечение от ЕАР КОС; протокол за приемане на ОБВВПИ; удостоверение рег. № 513р-52695/09.06.2022 г.; удостоверение рег. № 513р-52698/09.06.2022 г.

Обстоятелствата, че жалбоподателят притежавал разрешение № 20170325623/27.03.2017 г. за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, срокът на валидност на последното, и че в едномесечен срок преди изтичането му, М. не подал писмено или по електронен път заявление по образец за подновяването му до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от изискуемите документи, се изясняват еднопосочно посредством събраната в хода на съдебното следствие доказателствена съвкупност. Приобщените писмени доказателства в тази връзка кореспондират с депозираните от свидетелките Д. и Т. показания, и като ги

прецени като обективни и достоверни, съдът прие съответните факти за категорично доказани.

Длъжностните качества на актосъставителя и наказващия орган, от които са изводими и правомощията им по съставяне на АУАН и НП, се изясняват посредством представените удостоверения.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Въз основа приобщената доказателствена съвкупност се доказва несъмнено, че жалбоподателят Д. М. в едномесечен срок преди изтичането на срока на притежаваното разрешение № 20170325623/27.03.2017 г. за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, с валидност до 26.03.2022 г., не е подал писмено или по електронен път заявление по образец за подновяването му до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от изискуемите документи, с което свое бездействие в гр. София, където действието е било дължимо, на 28.02.2022 г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ.

Независимо от формирания извод за обективната и субективна доказаност на административното обвинение обаче, съдът констатира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяната на санкционния акт. Основанията за това са следните:

При съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 ЗАНН, респективно на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото изцяло липсва посочване на времето и мястото на извършване на нарушението, както и описание на обстоятелствата, при които е извършено.

Същевременно съответните реквизити, в случая кога и къде се твърди, че е извършено нарушението, и описание на релевантните за съставомерността му обстоятелства - докога е бил срокът на валидност на процесното разрешение, пред кой орган, по какъв ред и какви документи е следвало да бъдат подадени, с оглед продължаването му, кореспондират с основните обективни признаци на административното нарушение, съответно представляват абсолютно задължителни реквизити на съдържанието на АУАН и НП, с пряко отношение към факта на извършване на нарушението. Предвид това обстоятелството, че не са посочени, от една страна нарушава правото на защита на санкционираното лице, което бива поставено в обективна невъзможност да организира защитата си, и едновременно с това води до невъзможност за съда да следи както за сроковете по чл. 34 ЗАНН при съставянето на АУАН, така и за съответствието на обективизираните в АУАН и НП твърдения с приобщената в хода на производството доказателствена съвкупност.

Всички тези факти са от съществено значение за законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на санкционираното лице, което би следвало да организира адекватна защита не срещу абстрактно вменено нарушение, а срещу конкретно

такова, което винаги се свързва с конкретна дата, място и обстоятелства, при които се твърди нарушението да е било извършено. Волята на актосъставителя и наказващия орган, освен това, следва да бъде ясно обективизирана и еднозначна, а не изводима посредством способите на тълкуването. Предвид това, доколкото АУАН и НП страдат от констатираните процесуални пороци, които са неотстраними в съдебната фаза на производството, се налага извод за отмяната на НП като процесуално незаконосъобразно, въпреки обективната и субективна доказаност на извършеното от жалбоподателя нарушение. Депозираната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3, т. 2 вр. ал. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 19/15.04.2022 г., издадено от ВПД Началник на 06 РУ-СДВР срещу Д. П. М., ЕГН ***** за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ, за което основание чл. 212 ЗОБВВПИ му е наложена глоба в размер на 500 /петстотин/ лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____